

РЕШЕНИЕ

№ 3106

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2030** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], с ЕИК:[ЕИК], чрез адвокат Д. срещу решение № 274 от 24.01.2022 г., постановено по нахд. № 14718/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 121 състав, с което е изменено НП № Р – 10 – 741/20.09.2021 г., издадено от заместник – председател на Комисията по финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1, от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 100н, ал. 1 във вр. с чл. 100 т, ал.1, изр. 1, предл. 1 от ЗППЦК.

В касационната жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Излага подробни съображения за приложение на чл. 28 ЗАНН. Моли съда да отмени обжалвания съдебен акт изцяло.

Касаторът – [фирма], редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът- Комисия по финансов надзор, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт Г., оспорва жалбата и намира същата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си първоинстанционният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания, разгледани в съвкупност с приобщените по реда на чл. 283 НПК писмените материали по делото, допринасят за изясняване на фактическата обстановка. Въз основа на нея районният съд е приел, че [фирма] не е представила в КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността си за 2020 г. в срок, а именно до 31.03.2021 г. включително. Нарушението е извършено на 01.04.2021 г. в [населено място].

Преди издаване на НП е била извършена повторна проверка относно представянето на ГФО за дейността на [фирма] за 2020 г. и било установено, че ГФО е представен в КФН на 29.04.2021 г. с електронна форма с вх. № 10 – 05- 2185, със закъснение от почти месец след определения му срок.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р – 06 – 353/27.04.2021 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение действително е извършено, поради което е потвърдил оспорения административен акт.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Настоящата инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло направените от СРС правни изводи. Както АУАН, така и НП са издадени съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в тях, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са изложени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито на направените изводи.

Съгласно чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. В чл. 100 т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, се въвежда кумулативно задължение за емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията, така и на обществеността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – веднъж по предоставяне на информацията на комисията и втори път по разкриване на информацията на обществеността. Съгласно чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път, съгласно ал. 4 на чл. 100т от ЗППЦК. Следователно, изпълнението на задължението за предоставяне на информация на Комисията се осъществява по начин, който е различен от изпълнението на задължението за разкриване на информация на обществеността. В този смисъл, настоящият състав на АССГ, счита че изпълнението на задължението за представяне на годишен консолидиран финансов отчет на дружеството за 2020 г. пред Комисията се изпълнява с едно единствено действие, а именно: чрез електронното му публикуване в единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН- е- Р.. Неподавайки отчета в предвидения за това срок (90 дни) от завършването на финансовата 2020 г., касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок (до 31.03.2021 г.), без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Лишен от правна опора е и доводът за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради малозначителност на нарушението. Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря. Същият е отговорил на възражението на жалбоподателя, че се касае за обективна невъзможност на служителите на дружеството да представят в срок ГФО, поради заболяване от Ковид 19. Видно от представените болнични листа се касае за болни служители за периода от 10.03 до 05.04.2021 г. В конкретният случай предоставеният от законодателя срок е 90 дни от завършването на финансовата година на 31.12.2020 г., до 31.03.2021, т.е в този период жалбоподателят е имал възможност да представи ГФО в срок независимо от

обстоятелството, че е имало болни служители. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на някакви вредни последици. При това положение, наказанието е наложено в съответствие с целите, заложиени в чл. 12 от ЗАНН и същото ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

В разпоредбата на чл.221а, ал.2, т.1, предл. 1-во, във вр. с ал.1 от ЗППЦК за ЮЛ е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5 000 до 50 000 лв. Настоящата инстанция по отношение размера на санкцията от 5 000 лв., счита за правилно определена, тъй като е наложена в минимален размер.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно- производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 274 от 24.01.2022 г., постановено по нахд. № 14718/2021 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 121 състав, ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия по финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

